

Ambulatoorsete asutuste
tervishoiutöötajate tunnipalk märtsis 2006

Terviseinfo ja analüüsi osakond

Tallinn 2006

Terviseinfo ja analüüsi osakonna missioon:
„Rahva tervis ja heaolu parema statistika ja informatsiooni kaudu.”

SISUKORD

Lühikokkuvõte	4
Sissejuhatus.....	5
1 Uuringu kogumi kirjeldus	7
2 Arstide palk.....	11
3 Õdede palk	19
4 Hooldajad.....	23
Järeldused.....	26
Lisa 1.....	27
Lisa 2.....	28
Lisa 3.....	29
Lisa 4.....	30
Lisa 5.....	31
Lisa 6.....	32
Lisa 7.....	33
Lisa 8.....	34
Lisa 8.....	34
Lisa 9.....	35

Lühikokkuvõte

Ambulatoorsetes tervishoiuasutustes on nii arstide, õdede kui ka hooldajate keskmised tunnivalgad kõrgemad kui palgakokkuleppes kehtestatud alammäär. Samas esineb kõigi ametialade puhul igas ambulatoorse abi asutuste liigis juhuseid, kus töötajatele makstakse vähem kehtestatud alammäärast.

Ambulatoorsetes tervishoiuasutuses töötavate arstide keskmine põhitunnipalk 2006. aasta märtsis oli 83 krooni. Kõrgeimat keskmist põhitunnipalka said eriarstiabi asutustes töötavad arstid (95 kr/tund). Kõige madalam keskmine põhitunnipalk oli perearstiabi asutustes töötavatel arstidel (70 kr/tund). Alla palgakokkuleppes kehtestatud 75-kroonise tunnivalga alammäära oli tasustatud 43% kõigist arstidest.

Ambulatoorsetes tervishoiuasutuses töötavate õdede keskmine põhitunnipalk oli 39 krooni. Kõige kõrgemat keskmist põhitunnipalka said õed hambaravi asutustes (46 kr/tund). Kõige madalam keskmine põhitunnipalk on õdedel taastusravi ja perearstiabi asutustes ning kiirabis (vastavalt 36, 37 ja 38 kr/tund). Alla palgakokkuleppes kehtestatud 39-kroonise tunnivalga alammäära on tasustatud 36% kõigist õendusala töötajatest.

Ambulatoorsetes tervishoiuasutuses töötavate hooldajate ja abiõdede keskmine põhitunnipalk oli 28 krooni. Kõige kõrgem keskmine põhitunnipalk hooldajatel ja abiõdedel oli hamba- ja taastusravi asutustes (29 kr/tund) ja kõige madalam muudes asutustes (24 kr/tund). Alla palgakokkuleppes kehtestatud 23-kroonise tunnivalga alammäära oli tasustatud 12% kõigist hooldajatest ja abiõdedest.

Sissejuhatus

Käesolev analüüs on 2006. aasta juunis avaldatud analüüsi „Haiglate tervishoiutöötajate tunnipalk, märts 2006“ järg. Lisaks haiglatele koguti 2006. aastal andmeid ka ambulatoorsetelt asutustelt. Perearstiabi asutuste andmed on avaldud ka eraldi analüüsina¹.

Käesoleva analüüsi eesmärk on anda ülevaade **ambulatoorsete asutuste tervishoiutöötajate** keskmisest tunnipalgast ja kuutasust erinevate ameti- ja erialarühmade lõikes. Kõik tekstis kirjeldatud tasud ja tunnipalgad on näidatud koos tulumaksuga, töötuskindlustusmaksuga ja kohustusliku kogumispensioni maksega.

Uuringu tulemuste analüüs on tehtud tervishoiutöötajate põhiametirühmade lõikes (arstid, õed ja hooldajad)². Uuringu üldkogumi moodustasid aktiivsed üksused ning andmeid koguti kõikselt. 2006. aastal oli vastustega hõlmatud 1079 ambulatoorset tervishoiuasutust.

Analüüsis kasutatud brutopalkade liigid:

Põhitunnipalk – põhipalk ehk töölepingus või õigusaktis kindlaks määratud tüki-, tunni-, päeva-, nädala või kuupalga määra alusel välja makstud brutopalk märtsikuus. Tunnipalga arvestamiseks on kuu põhipalk jagatud kuus töötatud tundide arvuga (v.a ületunnid). Põhitunnipalk on n.ö. puhas palk, mis ei sisalda lisatasusid. Põhitunnipalk ei sisalda regulaarseid lisatasusid, lisatasu õhtuse töö, öötöö, puhkepäevadel ja riiklikel pühadel töötamise eest, lisatasu ületundide eest.

Arvestuslik aastakeskmise kuupalk (ilma mitteregulaarsete lisatasudeta) – **sisaldab** põhipalka, regulaarseid lisatasusid, lisatasu õhtuse töö, öötöö, puhkepäevadel ja riiklikel pühadel töötamise eest, lisatasu ületundide eest ja teisi regulaarseid lisatasusid. See palgaliik **ei sisalda** loonustasu ja mitteregulaarseid lisatasusid.

Arvestuslik aastakeskmise kuupalk koos kõigi lisatasudega – sisaldab lisaks ülalkirjeldatud aastakeskmise kuupalga komponentidele ka mitteregulaarseid lisatasusid (kvartali- ja aastapreemiad, ning teised mitteregulaarsed tulemustasud ja väärtustasud).

¹ Perearstiabi asutuste tervishoiutöötajate palkade analüüs on avaldatud eraldi Sotsiaalministeeriumi veebileheküljel: www.sm.ee

² Töötajate klassifitseerimise aluseks on rahvusvaheline ametite klassifikaator ISCO

Arvestuslikult loetakse iga aasta puhul keskmiseks töötundide arvuks kuus 168. Seega arvestuslik aastakeskmise kuupalk on tunnipalk korrutatud 168 tunniga.

Arvestuslik aastakeskmise kuupalk on tinglik näitaja. Oluline on silmas pidada, et see ei ole samastatav tegelikult töötajatele keskmiselt välja makstud palgaga. Arvestusliku palga teeb kõrgeks asjaolu, et selle arvutamisel on arvesse võetud väikese koormuse ja kõrge tunnitasuga töötajad nii, nagu nad töötaksid sama kõrge tunnipalgaga täiskoormusega.

Ükski analüüsis kasutatud brutopalgaliik ei sisalda puhkusetasusid ja teisi mitte töötatud aja eest makstud tasusid. Lähtudes statistika põhimõtetest ei kasutata kogutud üksikandmeid administratiivsetel ja järelvalve eesmärkidel. Andmeid avaldatakse vaid koondatult ja üldistatult.

Tabelites kasutatud sümbolid:

- - nähtust ei esinenud
- ... - ei saa avaldada andmete konfidentsiaalsuse pärast

1 Uuringu kogumi kirjeldus

Analüüsis käsitletakse tervishoiutöötajate palkasid kuue asutuse liigi lõikes: perearstiabi, eriarstiabi, hambaravi ja taastusravi asutused ning kiirabi. Laborid, diagnostikaasutused, õendusabi asutused, verekeskus ning asutused, millele tervishoid ei ole põhitegevuseks on grupeeritud liigi *muud* alla.

Ameti ja erialade põhjal on tervishoiutöötajad jagatud analüüsis kuude rühma: arstid, õed (s.o. õed ja ämmaemandad), hooldajad ja abiõed, muud meditsiinilised tippspetsialistid, muud meditsiinilised keskastmetspetsialistid ja muud meditsiinilised abispetsialistid³. Muude meditsiiniliste tippspetsialistide hulka on arvestatud bioanalüütikud, proviisorid, liikumisravi spetsialistid, logopeedid ja psühholoogid. Muude meditsiiniliste keskastmetspetsialistide alla kuuluvad hambatehnikud, radioloogiatehnikud, optometristid, füsioterapistid ja laborandid. Muude meditsiiniliste abispetsialistide gruppi kuuluvad meditsiiniregistraatorid, parameedikud, kiirabitehnikud.

Palgauuringu andmed esitasid 2006. aastal 1 265-st aruande esitamiseks kohustuse saanud ambulatoorsest tervishoiuasutusest 1 079 ehk 85%. 454 neist olid perearstiabi, 191 eriarstiabi, 386 hambaravi, 23 taastusravi asutust, 3 kiirabi ning 22 muud asutust. Asutuste jagunemine maakondade ja asutustee liikide lõikes on esitatud tabelis 1.1.

Silmas tuleb pidada, et analüüsis järgnevalt esitatud töökohtade arvud ei näita tervishoiutöötajate kui isikute arvu tervishoiuasutustes, sest üks inimene võib olla osalise koormusega tööl mitmes asutustes. Antud arvud näitavad töökohti ametialadel.

Ambulatoorsetes tervishoiuasutustes oli 2006. aasta märtsis kokku 2 944 arsti, 2 197 õe, 286 hooldaja ja abiõe, 79 muu meditsiinilise tippspetsialisti, 753 muu meditsiinilise keskastmetspetsialisti ja 126 muu meditsiinilise abispetsialisti töökohta (lisa 1 tabel 1).

³ Muude meditsiiniliste tippspetsialistid, keskastmetspetsialistide ja abispetsialistide palkasid käesolevas analüüsis vaadeldud ei ole. Nende ametigruppide kohta on palgaandmed avaldatud Sotsiaalministeeriumi veebileheküljel: www.sm.ee

Tabel 1.1. Ambulatoorsed tervishoiuasutused asutuse liigi ja maakonna lõikes, märts 2006

	Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muu ¹	Kokku
Harjumaa	38	4	25	-	2	6	75
Tallinn	85	85	137	2	5	10	324
Hiiumaa	6	-	5	-	-	-	11
Ida-Virumaa	51	8	21	-	4	1	85
Jõgevamaa	20	6	9	-	-	-	35
Järvamaa	21	1	10	-	-	-	32
Läänemaa	12	2	9	-	1	-	24
Lääne-Virumaa	30	21	21	-	-	-	72
Põlvamaa	18	3	11	-	1	-	33
Pärnumaa	23	9	26	-	5	-	63
Raplamaa	15	2	9	-	-	-	26
Saaremaa	19	6	12	1	-	-	38
Tartumaa	21	-	17	-	-	-	38
Tartu	33	18	35	-	1	3	90
Valgamaa	16	6	8	-	2	-	32
Viljandimaa	28	13	16	-	1	1	59
Võrumaa	18	7	15	-	1	1	42
Kokku	454	191	386	3	23	22	1079

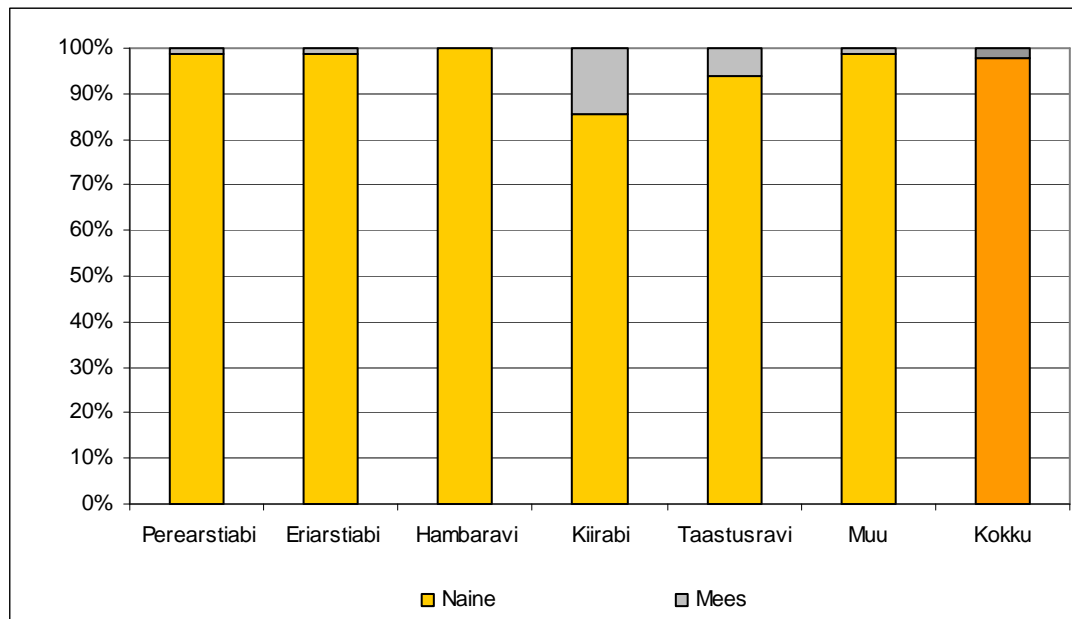
¹ Laborid, diagnostikaasutused, õendusabi asutused, verekeskus ja asutused, mille põhitegevuseks ei ole tervishoid.

Kokku oli 2006. aasta märtsikuus 348 FIE-na töötavat arsti. Kõige enam FIE-sid oli perearstide hulgas – 177 (19% perearstidest) (lisa 1 tabel 2). Hambaarstidest töötas 10%, eriarstidest 8% ja taastusravi teenust osutavatest arstidest 4% FIE-na.

Töövõtulepinguliste töötajate poolt oli täidetud kokku 272 arsti ametikohta. Töövõtulepinguga töötavate arstide osakaal oli kõige suurem kiirabi asutustes ja taastusravi asutustes, vastavalt 38 ja 37 protsenti kõigist arsti töökohtadest. Eriarstiabi asutustes oli 19% arstide töökohtadest täidetud töövõtulepinguliste töötajatega.

Õde ametikohtadest oli 119 hõivatud töövõtulepinguliste töötajate poolt. Õdede puhul esineb kõigis ambulatoorsetes tervishoiuasutustes töövõtulepinguga töötamist vähem kui arstidel. Töövõtulepingulisi õdede ametikohti on kõige enam eriarstiabi asutustes (12%).

Töövõtulepinguga töötajate palgad tunnipalga uuringus ei kajastu, kuna nende tasustamine toimub teiste põhimõtete järgi. Samuti ei käsitleta uuringus FIE-dena töötavate tervishoiutöötajate palkasid, sest FIE töötasuks on tema majandusaasta tulem.

Joonis 1.1. Arstide sooline jagunemine asutuse liigi järgi, märts 2006

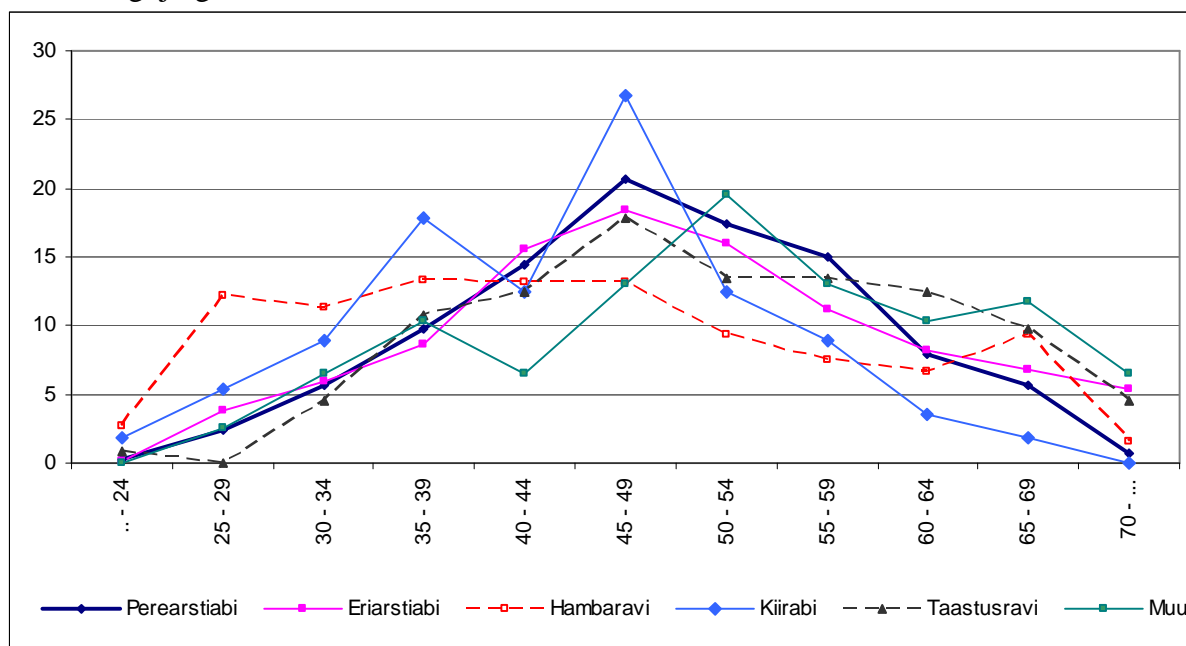
84% ambulatoorsete asutuste arstide töökohtadest oli täidetud naiste poolt (joonis 1.1 ja lisa 2 tabel 2). Meeste osakaal arstide hulgas oli kõige suurem eriarstiabi asutustes (28%) ja kõige väiksem perearstiabi asutustes (9%). Õdede hulgas on meeste osakaal marginaalne - vaid 2%. Kõige suurem on meeste osakaal kiirabis töötavate õdede hulgas (14%).

24% kõigist ambulatoorses asutuses töötavatest arstidest ja 2% õdedest tegeles oma ametikohal ka juhtiva tööga (lisa 4 tabel 1). 2006. aasta märtsis oli ambulatoorsetes tervishoiuasutustes 67 arsti ametikohta e 2% täidetud arst-residentide poolt.

Ambulatoorsetes tervishoiuasutustes töötavate arstide keskmine vanus oli 48 eluaastat (lisa 5 tabel 1). Meeste keskmine vanus (47 aastat) oli aasta võrra madalam kui naistel (48 aastat). Kõige kõrgem keskmine vanus oli arstidel laborites, diagnostikaasutustes, õendusabi asutustes, verekeskuses ning asutustes, millele tervishoid ei ole põhitegevuseks (52 aastat) ja kõige madalam kiirabi asutustes (44 aastat). Naisarstide keskmine vanus oli kõigis asutustes (v.a. taastusravi asutustes) meeste omast kõrgem.

Õed olid arstidest keskmiselt 3 aastat nooremad. Nende keskmine vanus oli 45 eluaastat. Õena töötavate meeste keskmine vanus oli naiste omast keskmiselt 9 aasta võrra madalam. Nagu ka arstide puhul töötavad keskmiselt kõige nooremad õed kiirabi asutustes.

Joonis 1.2. Ambulatoorsetes tervishoiuasutustes töötavate arstide vanuseline jagunemine asutuse liigi järgi, märts 2006

Hambaraviasutustes töötavate arstide puhul on märgata nooremate vanusgruppide suuremat osakaalu võrreldes teiste asutustega, mis on seletatav hambaarsti eriala omandamise lühema perioodiga (joonis 1.2). Hambaarstide vanusstruktuur on ka kõige ühtlasemalt jagunenud. Perearstiabi, eriarstiabi ja taastusravi asutuste arstide vanusstruktuur on suhteliselt sarnane, kus kõige suurem on arstide osakaal vanuses 45 - 49 eluaastat. Samuti on ka kiirabi arstide kõige suurem samas vanusgrupis, kuid kiirabi arstide puhul paistab silma ka suur osakaal vanusgrupis 35 – 39 eluaastat. Muudes asutustes on enim arste vanuses 50-54.

2 Arstide palk

Ambulatoorsetes asutustes töötavate arstide keskmine põhitunnipalk oli 2006.a. märtsis **83 krooni** (tabel 2.1). Ambulatoorsetes asutustes töötavatest arstidest oli kõige suurem põhitunnipalk eriarstiabi arstidel ja hambaarstidel – vastavalt 95 ja 89 krooni. Kõige madalam keskmine tunnipalk oli perearstidel – 70 krooni. Kiirabi, taastusravi ja teised asutuste arstid teenisid keskmiselt 73-74 krooni tunnis (tabel 2.1).

Ambulatoorsetes asutustes töötavate arstide tunnipalkade varieeruvus märtsis 2006.a. oli väga suur. Kusjuures kõige suurema varieeruvusega olid hambaarstide palgad (standardhälve – 82 krooni) ja eriarstide palgad (64 krooni).

Kõige kõrgem ühe töötunni eest makstud palk oli 627 krooni. Esines ka juhuseid, kus arstidele maksti 16 krooni, ehk riigis kehtestatud miinimumpalka (3 000 krooni kuus). Siin tuleb arvestada, et maksimum- ja miinimumtunnipalka saavad tavaliselt ainult üksikud arstid ning enamasti mitte regulaarselt, vaid erandjuhtudel.

Tabel 2.1. Arstide põhitunnipalk asutuste liikide lõikes, märts 2006 (kroonid)

	Min.	Maks.	Keskmine	Mediaan	Mood	Protsentiil 25	Protsentiil 75	St. hälve
Perearstiabi	16	141	70	72	75	60	80	18
Eriarstiabi	16	627	95	75	75	65	103	64
Hambaravi	16	613	89	64	61	44	92	82
Kiirabi	39	106	73	75	75	72	78	12
Taastusravi	24	181	74	70	70	65	80	22
Muud asutused	35	181	74	68	68	54	69	37
Arstid kokku	16	627	83	72	75	56	86	61

Keskmiselt erines tunnipalk keskmisest tunnipalgast 61 krooni, mis näitab veel kord, et arstide palgad varieeruvad palju.

Vaadates eriarstide palkasid erialade kaupa tuleb mainida, et kõige paremini tasustavad erialad märtsis 2006.a olid plastika- ja rekonstruktiivkirurgia, ortodontia, reumatoloogia ning lastekirurgia (lisa 8).

Tuleb mainida, et eraettevõtetes makstakse tihti regulaarset tulemuspalka tööviljakuse ja resultatiivsuse eest. Kõige levinum on töötajatele regulaarse lisatasu maksmine hambaravi asutustes, kus on tavaks maksta lisaks teenindatud patsientide arvu või kuu jooksul lõpetatud

tööde eest. Seega regulaarse lisatasu arvel tõusevad hambaravi asutuste arstide tunnipalgad keskmiselt 10 krooni võrra. Ka muude asutuste arstide tunnipalgad tõusevad regulaarsete lisatasude tõttu tunduvalt – keskmiselt 9 krooni võrra.

Kuid isegi koos regulaarsete lisatasudega on kõige kõrgem tunnipalk ikkagi arstidel eriarstiabi asutustes - keskmiselt 100 krooni tunnis (tabel 2.2).

Tabel 2.2. Arstide tunnipalk koos regulaarsete lisatasudega asutuste liikide lõikes, märts 2006 (kroonid)

	Min.	Maks.	Keskmine	Mediaan	Mood	Protsentiil 25	Protsentiil 75	St. hälve
Perearstiabi	16	170	73	75	75	65	82	18
Eriarstiabi	16	627	100	78	75	66	109	72
Hambaravi	16	750	99	72	43	49	114	87
Kiirabi	43	106	75	75	75	75	82	12
Taastusravi	24	181	76	70	70	65	82	23
Muud asutused	54	217	83	69	68	68	77	35
Arstid kokku	16	750	89	75	75	60	93	66

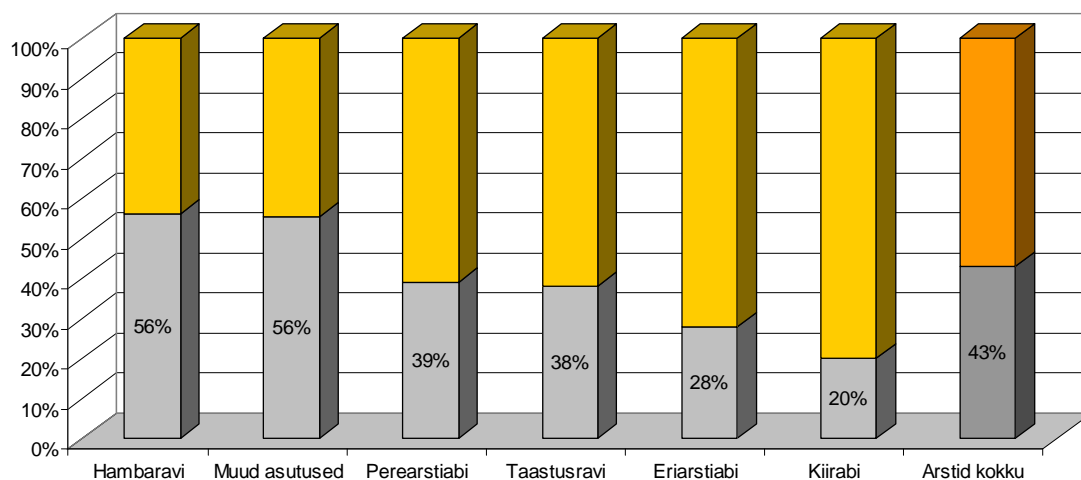
Ambulatoorsetes asutustes töötavate arstide põhitunnipalga mediaan oli 72 krooni (tabel 2.1), mis on peaaegu võrdne 2006. aastaks kokkulepitud miinimumpalgaga (75 krooni/tunnis). Mediaan näitab, et pooled arstidest teenisid tunnis rohkem ja pooled vähem kui 72 krooni. Perearstiabi ja kiirabi asutustes töötavate arstide palgamediaan oli kõrgem kui nendes asutustes makstud keskmine palk. See tähendab, et nendes asutustes sai suur osa arstidest väga madalat palka. Üks neljandik ambulatoorsete asutuste arstidest teenis alla 56 kr/tunnis. 52 protsenti arstidest teenis vähem kokkulepitud alammäärast (tabel 2.3).

Tabel 2.3. Alla alammäära ja alla haiglaarstide keskmise tunnipalga tasustatud ambulatoorsete tervishoiuasutuste arstid, märts 2006

	Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused	Kõik arstid
Arstid kokku	645	530	849	35	66	63	2 188
Alla 75 kr/tunnis	344	189	511	11	39	54	1 148
Osakaal kõigist arstidest	53%	36%	60%	31%	59%	86%	52%
Alla 69 kr/tunnis	252	147	477	7	25	35	943
Osakaal kõigist arstidest	39%	28%	56%	20%	38%	56%	43%
Alla 82 kr/tunnis	483	287	579	27	50	55	1 481
Osakaal kõigist arstidest	75%	54%	68%	77%	76%	87%	68%

Siinkohal on oluline silmas pidada, et suurem osa kindla kuupalgaga töötajatest, kelle tunnitasu märtsikuus jäi kokkulepitud alammäärast veidi allapoole, said tegelikult siiski palgakokkuleppes kehtestatud miinimumtasu, sest märtsis on rohkem töötunde kui teistes kuudes. Kindla kuupalgaga töötajatele, kelle kuupalk on kindlaks määratud aasta keskmise kuu töötundide arvu alusel (168 tundi), oli märtsikuus tunnitasuks 69 krooni. Seega arstidele, kelle tasu märtsikuus oli 69 krooni tunnis, makstakse siiski palgaleppes kehtestatud miinimumtasu. Seega, kui võtta arvesse märtsikuu töötundide arvu, siis alla kokkulepitud miinimumi oli tasustatud **43%** ambulatoorsetes asutustes töötavatest arstidest (joonis 2.1).

Joonis 2.1. Alla alammäära tasustatud arstid asutuste liikide lõikes, märts 2006

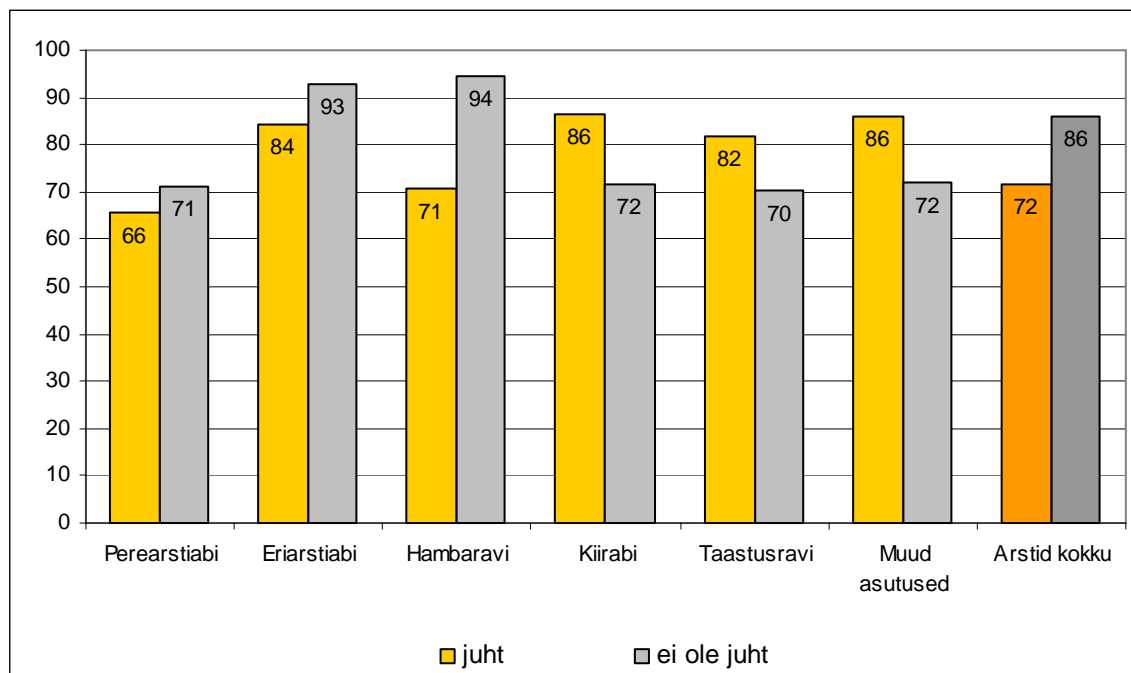

Samas tuleb silmas pidada, et hambaarstid ja muude asutuste (diagnoosi-, õendusabi asutused ja laborid) arstid saavad sageli põhipalgale lisaks ka tulemuspalka (regulaarset lisatasu). Seega, vaadeldes arstide tunnipalka koos regulaarsete lisatasudega võib väita, et nimetatud asutustes on alla palgakokkuleppe alammäära tasustatud vastavalt 46% ja 40% arstidest.

Haigla arstide keskmisest põhitunnipalgast (82 krooni) teenis vähem 68% ambulatoorsetes asutustes töötavatest arstidest. Perearstidest teenis 75 protsenti haigla arstidest väiksemat keskmist tunnipalka. Samas viis protsenti ambulatoorsetest arstidest sai kõrgemat põhitunnipalka kui 189 krooni ja 1% kõrgema põhitunnipalka kui 375 krooni (lisa 6).

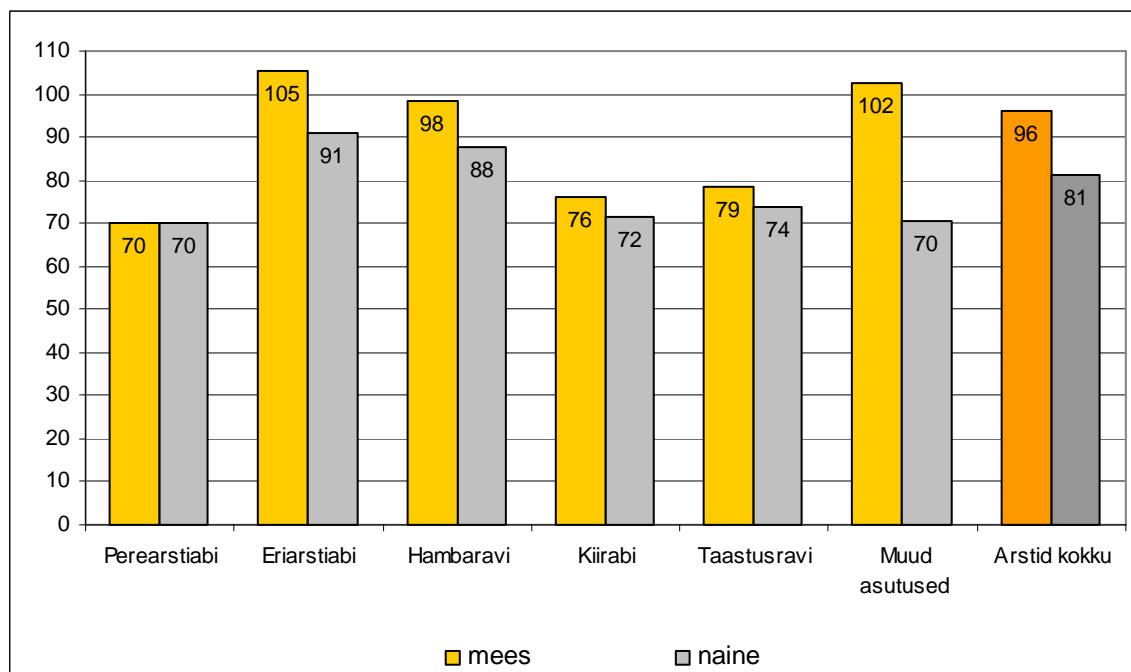
Juhina töötavate arstide keskmine tunnipalk oli keskmiselt 14 krooni võrra madalam kui teistel arstidel (joonis 2.2). Siin kohal tuleb loomulikult arvestada, et firma omanikest juhid saavad tavaliselt osa ettevõtte tulust dividendina.

Joonis 2.2. Arstide põhitunnipalk juhi staatuse ja asutuse liigi järgi, märts 2006 (kroonid)

Ambulatoorsetes asutustes töötavate meeste ja naiste põhitunnipalga vahel on märgatavaid erinevusi. Meesarstid teenisid keskmiselt 96 ja naisarstid 81 krooni tunnis. Huvitava faktina ilmnes, et perearstiabi asutustes meeste ja naiste põhitunnipalga vahel erinevusi ei olnud. Nii meesarstid kui ka naisarstid teenisid keskmiselt 70 krooni tunnis (joonis 2.3).

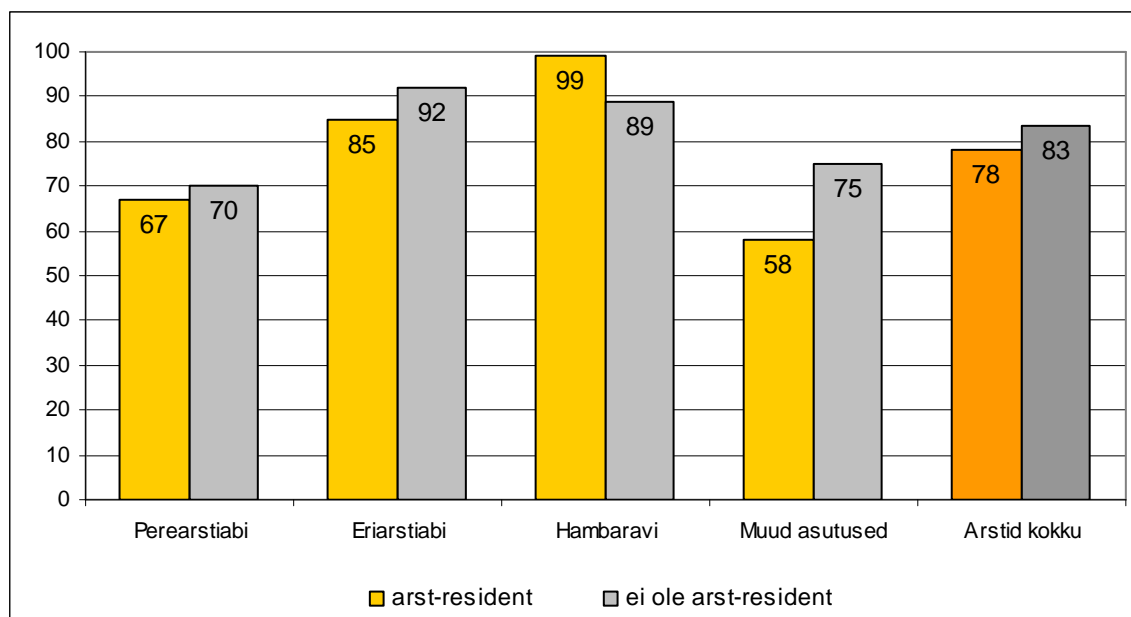
Joonis 2.3. Arstide põhitunnipalk soo ja asutuse liigi järgi, märts 2006 (kroonid)

Kõige suurem on erinevus muude asutuste meesarstide ja naisarstide palkade vahel – 32 krooni tunnis. Keskmiselt kõige rohkem teenivad meessoost arstid eriarstiabi asutustes ja kõige vähem perearstiabi asutustes (joonis 2.3).

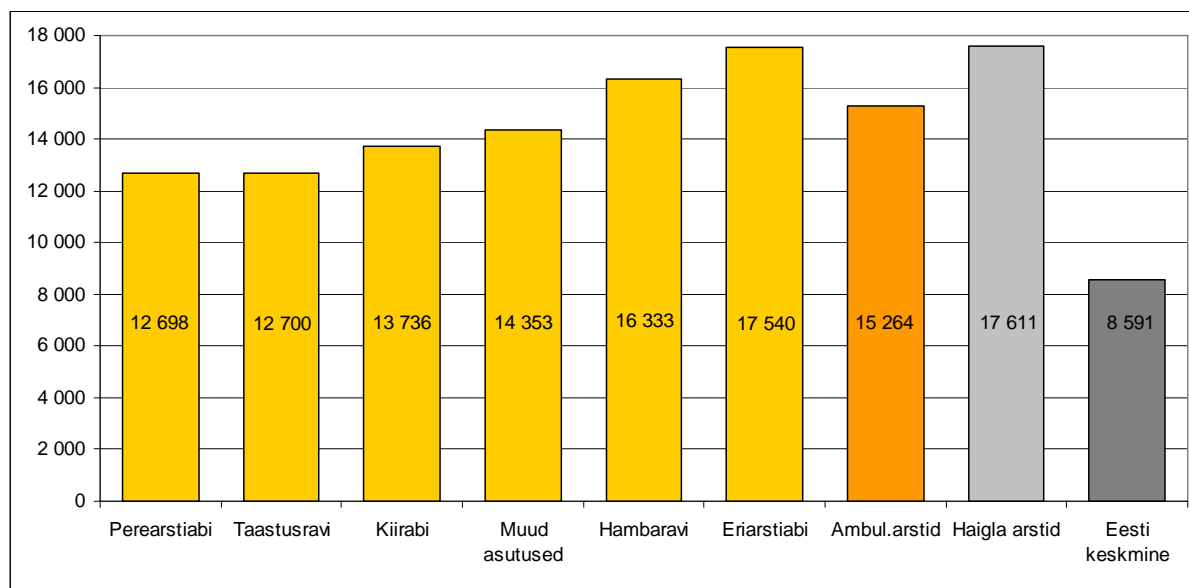
Võrreldes arstide ja arst-residentide tunnipalka on näha, et ambulatoorsetes tervishoiuasutustes hõivatud residendid saavad väiksemat palka kui juba lõpetanud arstid (joonis 2.4). Erandiks on hambaravi asutused, kus arst-residendid teenivad kõrgemat tunnipalka kui arstid. Hambaarst-residendid saavad keskmiselt kõrgemat tunnipalka nii kõigi teiste asutuste residentidest kui ka arstidest.

Joonis 2.4. Arstide põhitunnipalk arst-residendi staatuse ja asutuse liigi järgi, märts 2006 (kroonid)

Ambulatoorsete tervishoiuasutuste arstide arvestuslik aastakeskmise kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta on 2006. aastal 14 874, mis on keskmiselt 1 984 krooni madalam, kui haiglates töötavate arstide palk (16 858 krooni). Siin on ilmne, et suur osa haigla arstide palgast on seotud öötöö ja valvetega, mida enamus ambulatoorsetes asutustes hõivatud arstid tegema ei pea.

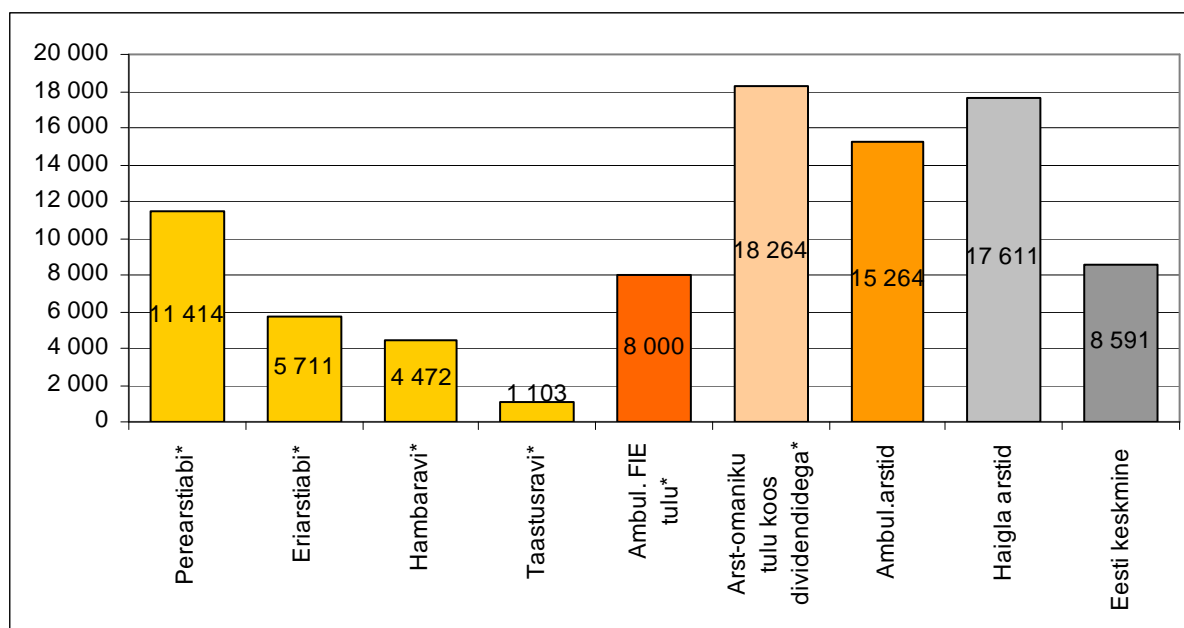
Ambulatoorsete arstide aastakeskmise kuupalk koos kõigi lisatasudega on 15 264 krooni, mis on ligi 2 347 krooni vähem kui haiglates töötavate arstide puhul ning 1,7 korda kõrgem 2006.a. I kvartali riigi keskmisest brutopalgast (joonis 2.5).

Joonis. 2.5. Arstide kuupalk koos kõikide lisatasudega asutuste liigiti, märts 2006 (kroonid)

Tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna keskmisest brutopalgast, mis 2006.a. I kvartalis oli 8 110 krooni, on perearstide kuupalk koos kõigi lisatasudega umbes 1,9 korda kõrgem.

Eraettevõtetest ambulatoorse arstiabi asutused maksavad tavaliselt omanikele dividende. Käesolevas analüüsis kasutatakse 2004. aasta andmeid, sest 2005. ja 2006. aastate andmed veel puuduvad. Seega tuleb arvestada, et all toodud andmed peegeldavad kahe aasta tagust situatsiooni ning ei pruugi kirjeldada tänast olukorda väga täpselt.

2004. aastal hambaravi-, eriarstiabi- ja perearstiabi asutused maksid keskmiselt ühele omanikule dividendidena umbes 3 000 krooni kuus (vastavalt 5 000, 1 500 ja 2 300). Juhul, kui omanik töötas veel asutuses arstina, siis tema kogu sissetulek (palk pluss dividendid) moodustas kuus ligikaudu 18 264 krooni (joonis 2.6). 2004. aastal oli dividendide saajaid umbes 9% kõikidest ambulatoorsetes asutustes töötavates arstidest.

Joonis. 2.6. Arstide palk, FIE ja omaniku tulu võrreldes Eesti keskmise palgaga (kroonid)

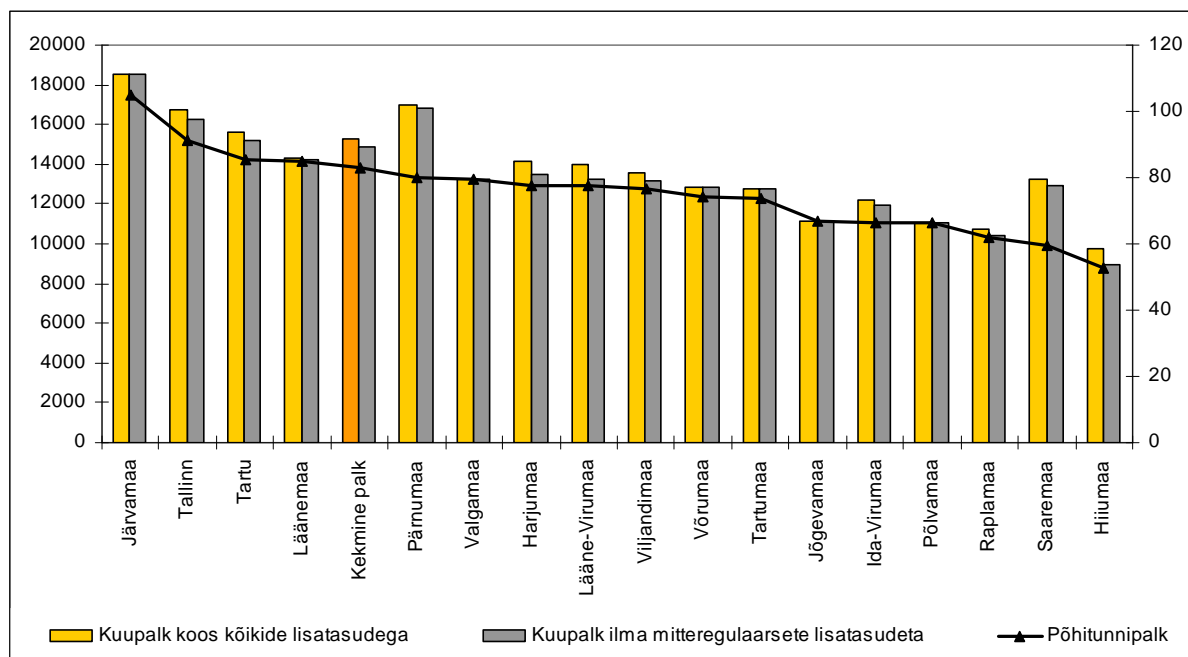
* 2004. aasta andmed

FIE-de tuluks on majandustegevuse tulem aasta lõpus. FIE võib oma tulemit kasutada enda palgana või investeerida selle ettevõtte tegevusse. Seetõttu on finantsvahendite kasutamine FIE-de puhul loomulisem ja arvestus keerulisem.

Analüüsisid FIE-de 2004. aasta tulemit ilmses, et see oli keskmiselt 8 000 krooni kuus. Huvitav on tõdeda, et perearstidest FIE-d saavad kõige suuremat tulemit – ligikaudu 11 414 krooni kuus. Samal ajal kui teist liiki ambulatoorset arstiabi osutavad FIE-d saavad tulemit märksa alla FIE-de keskmise (joonis 2.6). Kokkuvõttes võib öelda, et FIE-na töötavate arstide sissetulek on peaaegu kaks korda väiksem kui palgatöötajatest arstidel.

Vaadeldes ambulatoorsete arstide palkasid maakonniti, ilmses, et kõige kõrgemat põhitunnipalka ja ka kuupalka maksti Järvamaal. Selles maakonnas oli arstide keskmine põhitunnipalk 105 krooni ja kuupalk koos kõigi lisatasudega 18 568 krooni (joonis 2.7 ja lisa 9). Kõige madalamat keskmist põhitunnipalka ja kuupalka said arstid Hiiumaal – 53 krooni tunnis ja 9 740 krooni kuus (joonis 2.7).

Joonis 2.7. Arstide palgad maakonniti, märts 2006 (kroonid)

Pärnumaal ja Saaremaal kompenseeriti madal põhitunnipalk kõrgemate regulaarsete ja mitteregulaarsete lisatasudega. Näiteks vaatamata sellele, et Saaremaal said arstid keskmiselt 60 krooni tunnis ja Valgamaal keskmiselt kümme krooni rohkem, tõusis Saaremaa arstide kuupalk lisatasude arvel Valgamaa arstidega samale tasemele – ligi 12 200 kroonini.

Järvamaa, Tallinn, Tartu ja Läänemaa arstide keskmine põhitunnipalk oli keskmisest palgast kõrgem. Teistes maakondades töötavad arstid teenisid keskmisest madalamat põhitunnipalka.

3 Õdede palk

Ambulatoorsetes asutustes töötavate õdede keskmine põhitunnipalk moodustas märtsis 2006. aastal arstide keskmisest põhitunnipalgast 48%, olles 39 krooni (tabel 3.1).

Vaadates ambulatoorsetes asutustes töötavaid õdesid ilmnes, et enamus õdedest saavad ikka 52%-53% samas asutuse liigis töötavate arstide palgast. Vähem saavad ainult eriarstiabi õed (46%) ja taastusravi õed (49%).

Tabel 3.1. Õdede põhitunnipalk asutuste liigiti, märts 2006 (kroonid)

	Min.	Maks.	Keskmine	Mediaan	Mood	Protsentiil 25	Protsentiil 75	St. hälve	Osakaal arstide palgast
Perearstiabi	16	62	37	38	38	35	40	6	53%
Eriarstiabi	16	145	44	39	39	37	45	18	46%
Hambaravi	16	176	46	35	32	32	43	33	52%
Kiirabi	22	63	38	39	39	34	40	7	52%
Taastusravi	20	75	36	35	38	32	38	8	49%
Muud asutused	16	103	39	36	36	36	39	12	53%
Õed kokku	16	176	39	38	39	34	40	15	48%

Õdede põhitunnipalga mediaan oli 38 krooni, mis näitab, et täpselt pooled töötajad said palka rohkem ja poole vähem kui 38 krooni tunnis. Kõige sagedamini makstav tunnipalk – mood – oli kokkulepitud allamäär – 39 krooni (tabel 3.1).

Nii nagu arstide puhul varieerusid ka õdede palgad palju. Esines juhuseid, kus õdedele maksti riigis kehtestatud miinimumpalka (16 krooni ehk 3 000 krooni kuus), samas mõned õed said 176 krooni tunnis. Keskmiselt õdede tunnipalgad varieerusid 15 krooni piires, kusjuures kõige suurem varieeruvus oli hambaravi õdedel – 33 krooni tunnis ja kõige väiksem pereõdedel – 6 krooni tunnis.

Kõige kõrgemat keskmist põhitunnipalka said hambaravi asutustes töötavad õed (46 kr/tunnis). Kõige madalam keskmine põhitunnipalk oli taastusravi asutuste õdedel (36 kr/tunnis). Perearstiabi asutustes töötavad õed said keskmiselt 37 krooni tunnis. 54% õdedest said palgaleppes kehtestatud miinimummäärast madalamat põhitunnipalka (tabel 3.2).

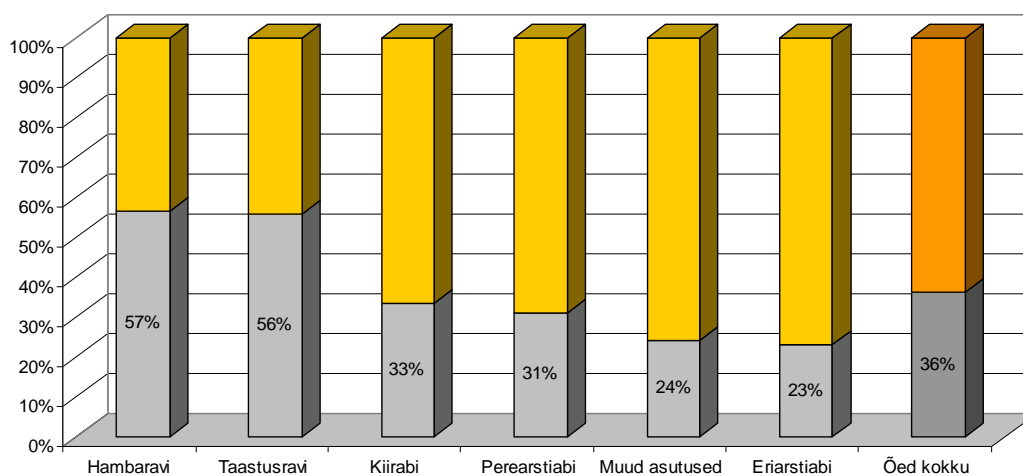
Tabel 3.2. Alla alammäära ja alla haiglaõdede keskmise tunnipalga tasustatud ambulatoorsete tervishoiuasutuste õed asutuste liigiti, märts 2006

Õed kokku	Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muud asutused	Kõik õed
	975	387	224	93	165	198	1067
Alla 39 kr/tunnis	593	119	142	41	129	148	579
Osakaal kõikidest õdedest	61%	31%	63%	44%	78%	75%	54%
Alla 36 kr/tunnis	299	89	127	31	92	48	387
Osakaal kõikidest õdedest	31%	23%	57%	33%	56%	24%	36%
Alla 43 kr/tunnis	831	268	163	70	148	164	813
Osakaal kõikidest õdedest	85%	69%	73%	75%	90%	83%	76%

Siinkohal on oluline silmas pidada, et kindla kuupalgaga töötajate tunnitöötasu märtsikuus võis olla veidi madalam kui mõnes teises kuus, sest märts oli pikk kuu. Järelikult võib eeldada, et ka nendes asutustes kus keskmine põhitunnipalk jäi veidi alla miinimummäära maksti õdedele siiski palgakokkuleppes kehtestatud minimaalset tunnipalka. Seega võib väita, et **36%** õdedest said miinimummäärast madalamat palka (joonis 3.1).

Samuti nagu arstid, saavad ka õed ambulatoorsetes tervishoiuasutustes tulemuspalka ehk regulaarseid lisatasusid. Eriti on see levinud hambaravi asutuste ja kiirabi puhul, kus õed saavad keskmiselt põhitunnipalgale lisaks vastavalt 10 ja 6 krooni. Seega võib öelda, et tegelikult on hambaravi asutustes alla alamäära tasustatud 32% ja kiirabis 2% õdedest.

Joonis 3.1. Alla alammäära tasustatud õed asutuste liikide lõikes, märts 2006

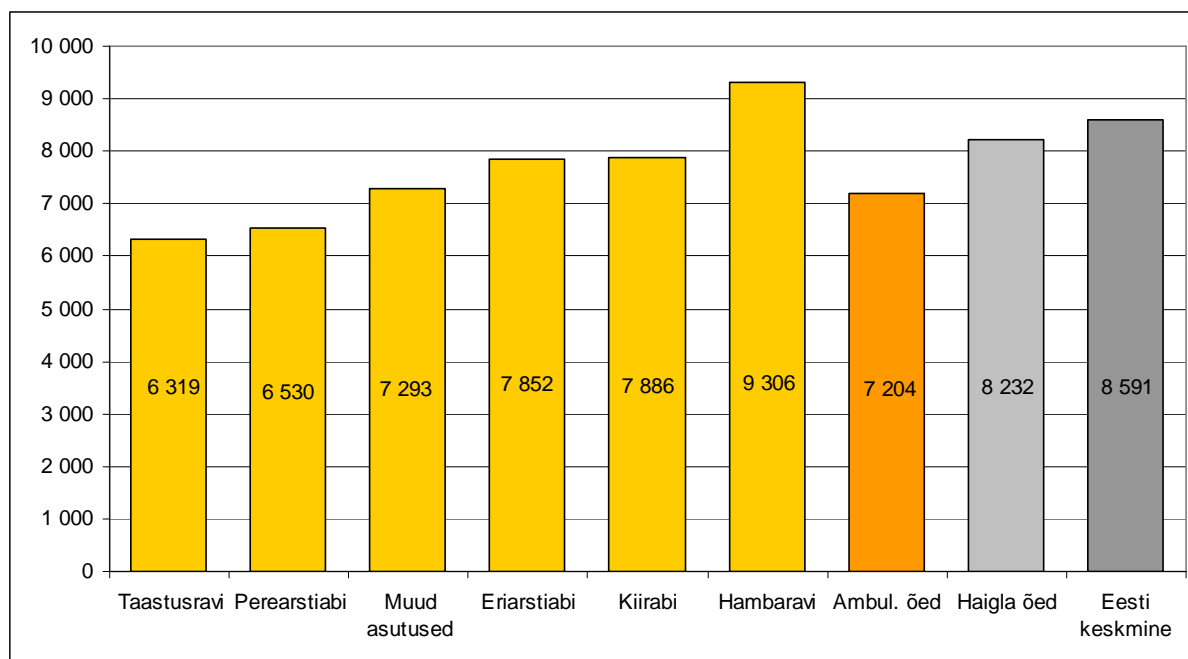

Suurem osa ambulatoorsetes asutustes töötavates õdedest ehk 76% teenis haiglas töötavatest kolleegidest väiksemat põhitunnipalka, kelle palk oli 43 kr/tunnis (tabel 3.2).

Ambulatoorsetes asutustes töötavate õdede arvestuslik aastakeskmine kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta on 2006. aastal 7 027 krooni, mis on 932 krooni võrra madalam kui haiglates töötavate õdede keskmine palk (7 959 krooni).

Ambulatoorsetes asutustes töötavate õdede aastakeskmine kuupalk koos kõigi lisatasudega on 7 204 krooni, mis on 1 000 krooni võrra madalam kui haiglaõdede keskmine palk (joonis 3.2). Ambulatoorsete asutuste õdede keskmine palk on 1 387 krooni võrra madalam riigi keskmisest (2006.a. I kvartalis 8 591 kr) ja 906 krooni võrra madalam tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna 2006.a. I kvartali keskmisest palgast (8 110 kr).

Joonis 3.2. Õdede kuupalk koos kõikide lisatasudega asutuste liigiti, märts 2006 (kroonid)

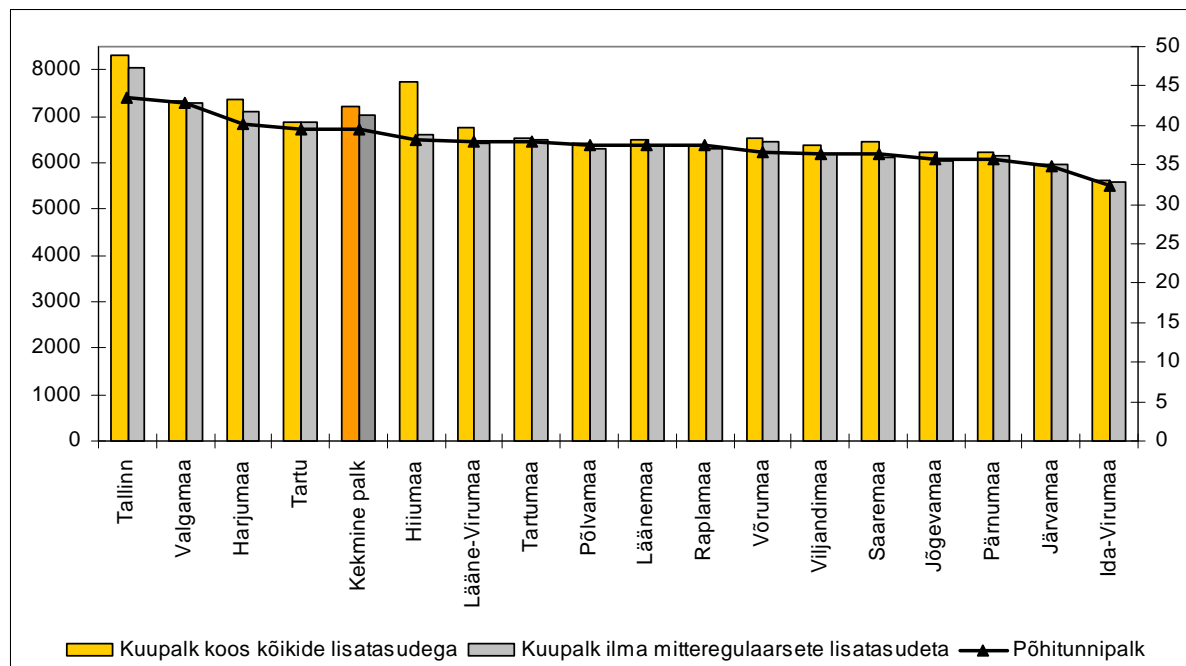

Kõige kõrgemat põhitunnipalka said Tallinna ambulatoorsetes asutustes töötavad õed – 43 krooni (joonis 3.2 ja lisa 9). Tallinna õed teenisid ka kõige kõrgemat kuupalka ilma mitteregulaarsete lisatasudeta – 8 051 ja koos kõikidega lisatasudega – 8 303 krooni (joonis 3.1 ja lisa 9).

Vaatamata sellele, et Järvemaal arstid saavad kõige kõrgemat palka, siis õdede põhitunnipalk selles maakonnas on üks madalamaid – 35 krooni (joonis 3.3). Kõige madalamat keskmist

põhitunnipalka maksti õdedele Ida-Viirumaal – 32 krooni. Nendes viimati nimetatud piirkondades jääb õdede keskmine palk alla kokkulepitud alammäära. Samuti teenisid viimati nimetatud piirkondade õed ka kõige madalamat kuupalka (ilma mitteregulaarsete lisatasudeta) – vastavalt 5 949 ja 5 597 krooni kuus.

Joonis 3.3. Õdede palgad maakonniti, märts 2006 (kroonid)

Hiiumaal maksti õdedele silmatorkavalt suuri mitteregulaarsed lisatasusid. Tallinnas Valgamaal, Harjumaal ja Tartus, teenivad ambulatoorsetes asutustes töötavad õed õdede riigi keskmisest põhitunnipalgast rohkem aga Hiiumaal, Lääne-Virumaal, Tartumaal, Põlvamaal, Läänemaal, Raplomaal, Võrumaal, Viljandimaal, Saaremaal, Jõgevamaal, Pärnumaal, Järvamaal ja Ida-Virumaal vähem.

4 Hooldajad

Hooldajate hulka kuuluvad abiõed, hooldustöötajad ja hambaarsti assistendid. Hooldajate keskmine põhitunnipalk oli 28 krooni (tabel 4.1). Kõige kõrgem hooldaja keskmine tunnipalk oli hamba- ja taastusravi asutustes – 29 krooni ja kõige madalam muudes asutustes töötavatel hooldajatel – 24 krooni. Kõige kõrgem põhitunnipalk, mida hooldajatele 2006.a. märtsikuu maksti oli 55 krooni perearstiabi asutuses. Ka kõige väiksemat tunnipalka (16 krooni) maksti perearstiabi asutuses ja ka hambaravi asutuses.

Tabel 4.1. Hooldajate põhitunnipalk asutuste liikide lõikes, märts 2006 (kroonid)

	Min.	Maks.	Keskmine	Mediaan	Mood	Protsentiil 25	Protsentiil 75	St. hälve
Perearstiabi	16	55	25	22	16	17	30	13
Eriarstiabi	18	40	25	23	23	23	30	5
Hambaravi	16	53	29	27	24	23	36	9
Kiirabi
Taastusravi	19	48	29	29	29	25	33	6
Muud asutused	21	30	24	24	24	24	24	2
Hooldajad kokku	16	55	28	27	24	23	33	8

Alates 1. jaanuarist 2006.a. kehtib hooldustöötajatele palgakokkuleppe kohaselt tunnipalga alammäär 23 krooni. Palgauuringu andmed näitavad, et ka hooldajate puhul ei täideta alati palgakokkuleppe tingimusi. Iga ambulatoorse asutuse liigi puhul esineb juhuseid, kus hooldajatele makstakse alla 23 krooni tunnis. Nagu varem rõhutatud, on alla miinimummäära tasustamise puhul oluline silmas pidada, et märtsikuu on töötundide arvu poolest keskmisest pikem kuu. Kui vaadelda märtsikuu andmeid, siis ilmneb, et 19% hooldajates saab palka alla kokkulepitud miinimumi. Arvutades aga tunnipalga määra aastakeskmistele töötundidele kuus (168 tundi), siis selgub, et **12%** hooldajatest on tasustatud alla kokkuleppelise miinimumi.

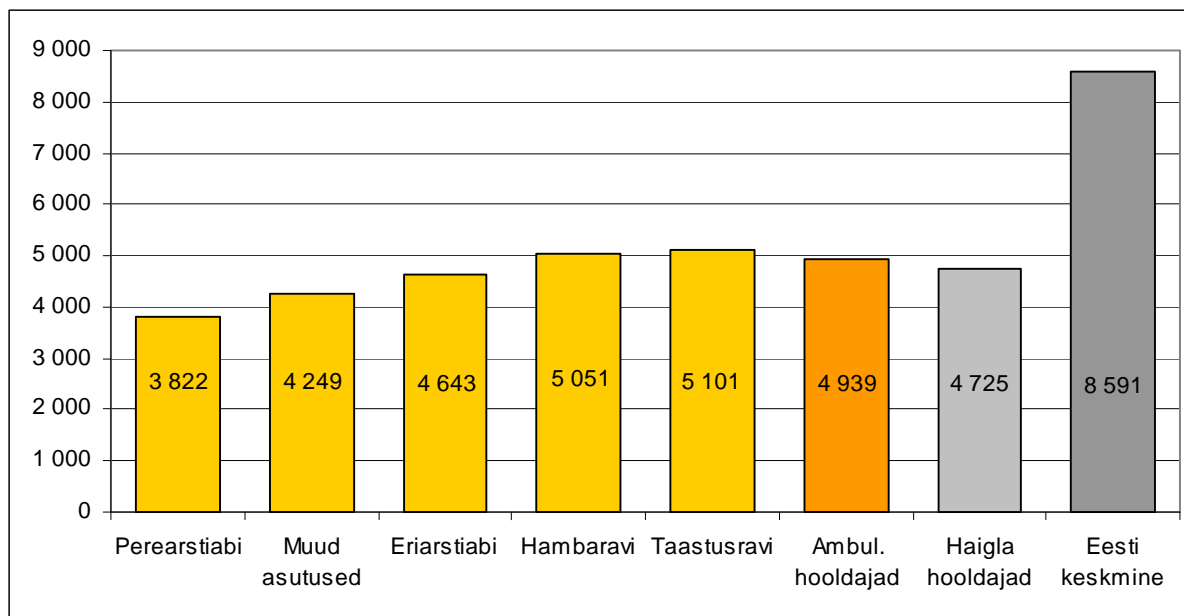
Alla haiglas töötavate hooldajate keskmise põhitunnipalga on tasustatud 27% ambulatoorsete asutuste hooldajatest.

Ambulatoorsete asutuste hooldajate arvestuslik aastakeskmise kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta on 2006. aasta 4 835 krooni, mis on 236 krooni võrra suurem kui haiglate hooldajate palk (4 599 krooni).

Ambulatoorsete asutuste hooldajate aastakeskmise kuupalk koos kõigi lisatasudega on 4 938, mis on 213 krooni kõrgem, kui haiglate hooldajate palk (joonis 4.1).

Võrreldes seda 2006. aasta I kvartali riigi keskmise palgaga ilmneb, et hooldajate palk on ligi 1,7 korda madalam. Tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna keskmisest on hooldajate palk 1,6 korda madalam.

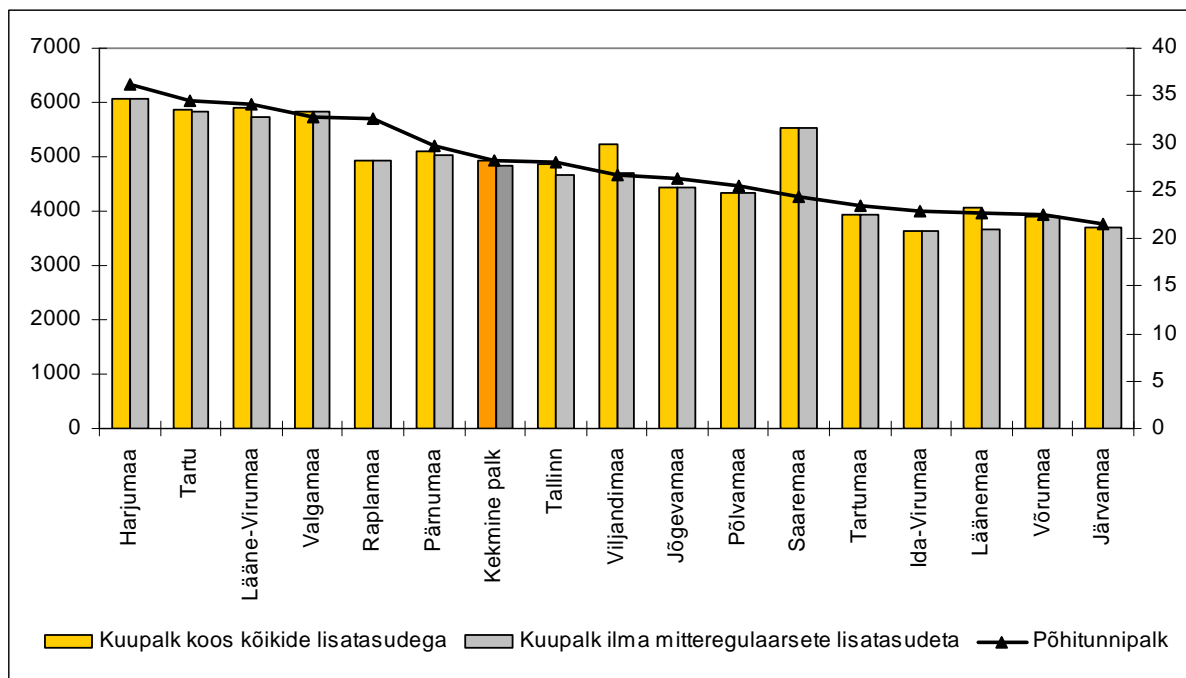
Joonis 4.1. Hooldajate kuupalk koos kõikide lisatasudega asutuste liigiti, märts 2006 (kroonid)

Vaadates hooldajate palkasid maakonniti ilmneb, et kõige kõrgemat tunni- ja ka kuupalka makstakse hooldajatele Harjumaal – 36 krooni tunnis ja 6 070 kuus (joonis 4.2). Alla kokkulepitud miinimumi makstakse kahes maakonnas – Järvamaal ja Võrumaal, kus keskmine hooldajate tunnipalk on 22 krooni.

Keskmisest palgast kõrgemat tunnipalka saavad hooldajad kuues maakonnas või linnas: Harjumaal, Tartus, Lääne-Virumaal, Valgamaal, Raplamaal ja Pärnumaal. Viljandimaa ja Saaremaa jäävad tunnipalga suhtes keskmisest alla, kuid seal makstakse hooldajatele keskmiselt kõrgemaid lisatasusid, mis tõstab hooldajate kuupalga keskmisest kõrgemale. Hiiumaal ei töötanud 2006. aasta märtsis ambulatoorsetes tervishoiuasutustes ühtegi abiõde, hooldustöötajat või hambaarsti assistenti.

Joonis 4.2. Hooldajate palgad maakonniti, märts 2006 (kroonid)

Järeldused

2006. aastal koguti esmakordselt ambulatoorsetelt tervishoiuasutustelt andmeid aruandega „Tervishoiutöötajate tunnipalk“. Nimetatud aruandega kogutavates andmetes on võimalik eristada ja iseseisvalt analüüsida töötasude erinevaid liike: põhitasu, ületundide tasu, regulaarsed ja mitteregulaarsed tasud.

Analüüsist võib järeldada, et tervishoiutöötajate tegelikud palgad võivad käesolevas tekstis esitatud andmetest siiski mõnevõrra erineda järgmistel põhjustel:

Esiteks, tuleb silmas pidada, et keskmisest oluliselt kõrgemaid tunnipalku teeniti enamasti madala töökoormuse korral. Keskmise kuupalga arvutamisel aga lähtuti tunnipalgast sõltumata sellest, kui mitme tunni eest kuus sellist tunnipalka teeniti. Seega tuleb arvestada, et aastakeskmise kuupalk (ilma mitteregulaarsete lisatasudeta) on tinglik näitaja ning ei ole samastatav töötajatele tegelikult välja makstud palgaga.

Teiseks, kuna märtsis on võrreldes teiste kuudega rohkem töötunde (184 tundi) aga mõned asutused maksavad töötajatele kindlat kuupalka ehk palka keskmise kuu eest (168 tundi), siis mõned tunnitasad võivad olla moonutatud. Seega on õige vaadelda tunnitasad väikese vahemikuga.

Lisa 1

Tabel 1. Tervishoiutöötajate töökohtade arv ametiala ja lepingu liigi järgi ambulatoorsetes tervishoiuasutustes, märts 2006

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muu	Kokku
Arst	Kokku	946	761	992	56	112	77	2 944
	Töölepinguga	738	551	869	35	67	64	2 324
	Töövõtulepinguga	31	148	19	21	41	12	272
	FIE-d	177	62	104	-	4	1	348
Õde	Kokku	1 021	444	229	105	179	219	2 197
	Töölepinguga	994	391	227	96	167	200	2 075
	Töövõtulepinguga	27	53	2	9	12	16	119
	FIE-d	-	-	-	-	-	3	3
Hooldaja, abiõde	Kokku	12	36	156	2	68	12	286
	Töölepinguga	12	34	154	2	64	12	278
	Töövõtulepinguga	-	2	2	-	4	-	8
	FIE-d	-	-	-	-	-	-	-
Muu meditsiiniline tippspetsialist	Kokku	4	19	2	1	15	38	79
	Töölepinguga	4	16	-	1	11	34	66
	Töövõtulepinguga	-	3	-	-	4	4	11
	FIE-d	-	-	2	-	-	-	2
Muu meditsiiniline keskastmespetsialist	Kokku	42	46	476	-	170	19	753
	Töölepinguga	40	43	467	-	138	14	702
	Töövõtulepinguga	2	3	8	-	32	5	50
	FIE-d	-	-	1	-	-	-	1
Muu meditsiiniline abispetsialist	Kokku	-	8	-	112	6	-	126
	Töölepinguga	-	8	-	87	5	-	100
	Töövõtulepinguga	-	-	-	25	1	-	26
	FIE-d	-	-	-	-	-	-	-
Kokku	Kokku	2 025	1 314	1 855	276	550	365	6 385
	Töölepinguga	1 788	1 043	1 717	221	452	324	5 545
	Töövõtulepinguga	60	209	31	55	94	37	486
	FIE-d	177	62	107	-	4	4	354

Tabel 2. Arstide ja õdede töökohad asutuse liigi ja lepingu liigi järgi, märts 2006 (%)

	Arst				Õde			
	Kokku (%)	Töölepinguga (%)	Töövõtulepinguga (%)	FIE-d (%)	Kokku (%)	Töölepinguga (%)	Töövõtulepinguga (%)	FIE-d (%)
Perearstiabi	100	78	3	19	100	97	3	0
Eriarstiabi	100	72	19	8	100	88	12	0
Hambaravi	100	88	2	10	100	99	1	0
Kiirabi	100	63	38	0	100	91	9	0
Taastusravi	100	60	37	4	100	93	7	0
Muu	100	83	16	1	100	91	7	1
Kokku	100	79	9	12	100	94	5	0

Lisa 2

Tabel 1. Ambulatoorsete asutuste tervishoiutöötajate töökohad asutuse liigi, ametiala ja soo järgi, märts 2006

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muu	Kokku
Arst	Kokku	946	761	992	56	112	77	2 944
	Mees	85	210	125	14	19	11	464
	Naine	861	551	867	42	93	66	2 480
Õde	Kokku	1 021	444	229	105	179	219	2 197
	Mees	12	6	-	15	11	3	47
	Naine	1 009	438	229	90	168	216	2 150
Hooldaja, abiõde	Kokku	12	36	156	2	68	12	286
	Mees	-	-	1	-	-	3	4
	Naine	12	36	155	2	68	9	282
Muu meditsiiniline tippspetsialist	Kokku	4	19	2	1	15	38	79
	Mees	-	1	1	-	1	1	4
	Naine	4	18	1	1	14	37	75
Muu meditsiiniline keskastmepetsialist	Kokku	42	46	476	-	170	19	753
	Mees	1	6	16	-	22	3	48
	Naine	41	40	460	-	148	16	705
Muu meditsiiniline abispetsialist	Kokku	-	8	-	112	6	-	126
	Mees	-	5	-	94	-	-	99
	Naine	-	3	-	18	6	-	27
Kokku	Kokku	2 025	1 314	1 855	276	550	365	6 385
	Mees	98	228	143	123	53	21	666
	Naine	1 927	1 086	1 712	153	497	344	5 719

Tabel 2. Arstide ja õdede töökohad asutuse liigi, ametiala ja soo järgi, märts 2006 (%)

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muu	Kokku
Arst	Kokku (%)	100	100	100	100	100	100	100
	Mees (%)	9	28	13	25	17	14	16
	Naine (%)	91	72	87	75	83	86	84
Õde	Kokku (%)	100	100	100	100	100	100	100
	Mees (%)	1	1	-	14	6	1	2
	Naine (%)	99	99	100	86	94	99	98

Lisa 3

Tabel 1. Ambulatoorsete tervishoiuasutuste tervishoiutöötajate ametikohad maakonna ja ametiala järgi, märts 2006

	Tallinn	Harjumaa	Hiiumaa	Ida-Virumaa	Jõgevamaa	Järvamaa	Läänemaa	Lääne-Virumaa	Põlvamaa	Pärnumaa	Raplamaa	Saaremaa	Tartu	Tartumaa	Valgamaa	Viljandimaa	Võrumaa	Kokku
Arst	1 270	167	13	221	66	44	52	112	39	191	46	68	320	79	46	117	93	2 944
Õde	871	154	9	218	40	37	37	87	39	210	26	60	180	52	49	69	59	2 197
Hooldaja, abiõde	57	9	-	16	7	5	10	15	10	57	3	12	26	9	15	14	21	286
Muu meditsiiniline tippspetsialist	38	5	-	11	-	-	-	2	1	8	-	2	9	1	-	1	1	79
Muu meditsiiniline keskastmespetsialist	209	68	5	78	23	13	26	22	8	155	20	17	52	10	3	23	21	753
Muu meditsiiniline abispetsialist	109	1	-	-	-	-	-	-	-	5	-	5	-	-	6	-	-	126
Kokku	2 554	404	27	544	136	99	125	238	97	626	95	164	587	151	119	224	195	6 385

Lisa 4

Tabel 1. Juhid ja arst-residendid ambulatoorsetes tervishoiuasutustes ametiala ja asutuse liigi järgi, märts 2006

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muu	Kokku
Arst	Kokku	946	761	992	56	112	77	2944
	Juht	295	102	265	4	17	10	693
	Resident	28	15	16	-	3	5	67
Õde	Kokku	1021	444	229	105	179	219	2197
	Juht	1	18	2	3	9	10	43
Hooldaja, abiõde	Kokku	12	36	156	2	68	12	286
	Juht	-	-	1	-	-	-	1
Muu meditsiiniline tippspetsialist	Kokku	4	19	2	1	15	38	79
	Juht	-	1	1	-	-	-	2
Muu meditsiiniline keskastmespetsialist	Kokku	42	46	476	-	170	19	753
	Juht	-	1	4	-	-	1	6
Muu meditsiiniline abispetsialist	Kokku	-	8	-	112	6	-	126
	Juht	-	-	-	-	-	-	-
Kokku	Kokku	2025	1314	1855	276	550	365	6385
	Juht	296	122	273	7	26	21	745

Lisa 5

Tabel 1. Ambulatoorses tervishoiuasutustes hõivatud tervishoiutöötajate keskmine vanus eriala järgi, märts 2006

		Perearstiabi	Eriarstiabi	Hambaravi	Kiirabi	Taastusravi	Muu	Kokku
Arst	Kokku	49	50	45	44	51	52	48
	Mees	47	49	42	39	55	51	47
	Naine	49	50	45	46	51	52	48
Õde	Kokku	46	44	42	38	43	47	45
	Mees	46	37	-	32	33	29	36
	Naine	46	44	42	39	43	47	45
Hooldaja, abiõde	Kokku	48	49	40	...	44	50	43
	Mees	-	-	66	-	-	54	57
	Naine	48	49	40	29	44	48	43
Muu meditsiiniline tippspetsialist	Kokku	47	43	46	36	40
	Mees	-	-	...	51	39
	Naine	47	43	48	35	41
Muu meditsiiniline keskastmespetsialist	Kokku	50	43	42	-	43	35	42
	Mees	...	48	42	-	39	59	43
	Naine	50	42	42	-	43	30	42
Muu meditsiiniline abispetsialist	Kokku	-	47	-	39	27	-	39
	Mees	-	46	-	41	-	-	41
	Naine	-	48	-	30	27	-	31

Lisa 6

Tabel 1. Ambulatoorsete asutuste tervishoiutöötajate põhitunnipalga statistika, märts 2006 (kroonid)

	Arst	Õde	Hooldaja, abiõde	Muu meditsiiniline tippspetsialist	Muu meditsiiniline keskastmespetsialist	Muu meditsiiniline abispetsialist
Min.	16	16	16	20	16	16
Maks.	627	176	55	91	164	38
Keskmine	83	39	28	46	40	29
Mediaan	72	38	27	44	36	30
Mood	75	39	24	45	35	32
Protsentiil 5	30	25	18	27	20	19
Protsentiil 25	56	34	23	37	30	26
Protsentiil 75	86	40	33	48	44	32
Protsentiil 95	189	58	44	74	72	34
Protsentiil 99	375	113	53	91	135	38
St. hälve	61	15	8	15	19	5

Lisa 7

Tabel 1. Ambulatoorse asutuste tervishoiutöötajate keskmised palgad, märts 2006 (kroonid)

	Põhitunnipalk	Tunnipalk koos regulaarsete lisatasudega	Kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta	Kuupalk koos kõigi lisatasudega
Arstid kokku	83	89	14 874	15 264
Perearstiabi	70	73	12 311	12 698
Eriarstiabi	95	100	16 785	17 540
Hambaravi	89	99	16 169	16 333
Kiirabi	73	75	13 339	13 736
Taastusravi	74	76	12 698	12 700
Muud asutused	74	83	13 575	14 353
Õed kokku	39	42	7 027	7 204
Perearstiabi	37	38	6 392	6 530
Eriarstiabi	44	45	7 418	7 852
Hambaravi	46	56	9 289	9 306
Kiirabi	38	44	7 862	7 886
Taastusravi	36	37	6 199	6 319
Muud asutused	39	42	7 125	7 293
Hooldajad kokku	28	29	4 835	4 939
Perearstiabi	25	25	3 822	3 822
Eriarstiabi	25	25	4 378	4 643
Hambaravi	29	30	4 946	5 051
Kiirabi	38	39	7 097	7 097
Taastusravi	29	30	5 052	5 101
Muud asutused	24	24	4 224	4 249

Lisa 8

Tabel 1. Ambulatoorsete tervishoiuasutuste arstide põhitunnipalk eriala gruppide lõikes, märts 2006 (kroonid)

Eriala	Põhitunnipalk
anestesioloogia ja intensiivravi; lastekirurgia; ortodontia; plastika ja rekonstruktiivkirurgia; reumatoloogia	181-408
onkoloogia (kiiritus- ja keemiaravi); ortopeedia; otorinolarüngoloogia; radioloogia; suu, näo- ja lõuakirurgia	105-137
dermatoveneroloogia; gastroenteroloogia; oftalmoloogia; pulmonoloogia; uroloogia	91-96
hambaravi; nefroloogia; psühhiaatria; sünnitusabi ja günekoloogia; tervishoid	82-88
endokrinoloogia; füsiaatria ja taastusravi; hematoloogia; neurokirurgia; neuroloogia	74-78
erakorraline meditsiin; laboratoorne meditsiin; peremeditsiin; sisehaigused; üldkirurgia	69-72
kardioloogia; kliiniline geneetika; pediaatria; üldarst	45-69

Lisa 9

Tabel 1. Ambulatoorsete asutuste tervishoiutöötajate palk maakonniti, märts 2006 (kroonid)

	Põhitunnipalk			Kuupalk ilma mitteregulaarsete lisatasudeta			Kuupalk koos kõigi lisatasudega		
	Arst	Õde	Hooldaja	Arst	Õde	Hooldaja	Arst	Õde	Hooldaja
Kokku	83	39	28	14 874	7 027	4 835	15 264	7 204	4 939
Tallinn	91	43	28	16 266	8 051	4 677	16 757	8 303	4 850
Harjumaa	78	40	36	13 525	7 105	6 070	14 158	7 355	6 070
Hiiumaa	53	38	-	8 928	6 621	-	9 740	7 722	-
Ida-Virumaa	67	32	23	11 982	5 597	3 622	12 172	5 628	3 622
Jõgevamaa	67	36	26	11 164	6 020	4 433	11 164	6 230	4 433
Järvamaa	105	35	22	18 568	5 949	3 689	18 568	5 949	3 689
Läänemaa	85	37	23	14 236	6 374	3 673	14 338	6 487	4 070
Lääne-Virumaa	78	38	34	13 215	6 423	5 732	13 986	6 744	5 912
Põlvamaa	66	38	26	11 043	6 308	4 330	11 043	6 409	4 330
Pärnumaa	80	36	30	16 826	6 130	5 023	17 032	6 230	5 112
Raplamaa	62	37	33	10 447	6 292	4 933	10 704	6 363	4 933
Saaremaa	60	36	24	12 965	6 105	5 524	13 219	6 462	5 524
Tartu	86	40	34	15 171	6 858	5 843	15 595	6 879	5 880
Tartumaa	73	38	23	12 740	6 492	3 935	12 740	6 541	3 935
Valgamaa	79	43	33	13 265	7 301	5 844	13 265	7 331	5 844
Viljandimaa	76	36	27	13 195	6 168	4 705	13 541	6 369	5 224
Võrumaa	74	37	22	12 837	6 434	3 900	12 837	6 535	3 914